

Βρυξέλλες, 26.10.2012
COM(2012) 628 final

2012/0297 (COD)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/92/ΕΕ σχετικά με την εκτίμηση των επιπτώσεων
ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον**

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

{SWD(2012) 354 final}
{SWD(2012) 355 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Γενικό πλαίσιο – αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Η οδηγία 2011/92/ΕΕ¹ περιέχει τη νομική απαίτηση να πραγματοποιείται εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων (ΕΠΕ) δημοσίων ή ιδιωτικών έργων που ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, πριν την αδειοδότησή τους. Κατά γενική αποδοχή ο κύριος στόχος της οδηγίας έχει επιτευχθεί· οι αρχές της περιβαλλοντικής εκτίμησης έχουν εναρμονισθεί σε όλη την ΕΕ με την καθιέρωση ελάχιστων απαιτήσεων για τον τύπο των έργων που πρέπει να υπόκεινται σε περιβαλλοντική εκτίμηση, τις βασικές υποχρεώσεις του κυρίου έργου, το περιεχόμενο της περιβαλλοντικής εκτίμησης και τη συμμετοχή των αρμοδίων αρχών και του κοινού. Παράλληλα, στο πλαίσιο της διαδικασίας χορήγησης άδειας, η ΕΠΕ είναι ένα εργαλείο για να εκτιμάται το περιβαλλοντικό κόστος και όφελος συγκεκριμένων έργων με σκοπό να εξασφαλίζεται η βιωσιμότητά τους. Ως εκ τούτου, η οδηγία απέβη καίριο μέσο ενσωμάτωσης περιβαλλοντικών θεμάτων και απέφερε επίσης περιβαλλοντικά και κοινωνικο-οικονομικά οφέλη.

Μετά από 25 έτη εφαρμογής, η οδηγία ΕΠΕ δεν έχει αλλάξει σημαντικά, ενώ το πολιτικό, νομικό και τεχνικό πλαίσιο έχουν εξελιχθεί αισθητά. Η πείρα από την εφαρμογή της, όπως αναδεικνύεται στις εκθέσεις της Επιτροπής για την εφαρμογή και την αποτελεσματικότητα της οδηγίας ΕΠΕ, καθώς και η τελευταία έκθεση που δημοσιεύθηκε τον Ιούλιο του 2009², ανέδειξαν ορισμένες ελλείψεις. Στην ενδιάμεση επανεξέταση του έκτου προγράμματος δράσης για το περιβάλλον³, η Επιτροπή τόνισε ότι είναι αναγκαίο να βελτιωθεί η εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε εθνικό επίπεδο και ανήγγειλε επανεξέταση της οδηγίας ΕΠΕ. Στο πλαίσιο βελτίωσης της νομοθεσίας, η οδηγία ΕΠΕ θεωρήθηκε ως ένα από τα νομοθετήματα που ενδέχεται να απλουστευθούν⁴ στο μέλλον. Ο γενικός στόχος της πρότασης είναι να προσαρμοσθούν οι διατάξεις της κωδικοποιημένης οδηγίας ΕΠΕ, ώστε να αποκατασταθούν οι ελλείψεις, να ενσωματωθούν οι επιτελούμενες περιβαλλοντικές και κοινωνικο-οικονομικές μεταβολές και προκλήσεις, και να ευθυγραμμισθούν με τις αρχές της έξυπνης νομοθεσίας.

Συνοχή με άλλες πολιτικές και στόχους της Ένωσης

Επειδή η αναθεωρημένη οδηγία ΕΠΕ μπορεί να διαδραματίσει καίριο ρόλο στην επίτευξη αποτελεσματικής χρήσης των πόρων (π.χ. με την καθιέρωση νέων απαιτήσεων για την εκτίμηση θεμάτων όπως η βιοποικιλότητα και η κλιματική αλλαγή που συνδέονται με τη χρήση των φυσικών πόρων), η πρόταση εντάσσεται στις πρωτοβουλίες που αποσκοπούν στην υλοποίηση του χάρτη πορείας για μια

¹ Η οδηγία 2011/92/ΕΕ (ΕΕ L 26 της 28.1.2012, σ. 1) κωδικοποιεί την οδηγία 85/337/ΕΟΚ και τις τρεις διαδοχικές τροποποιήσεις της (οδηγίες 97/11/ΕΚ, 2003/35/ΕΚ και 2009/31/ΕΚ).

² COM(2009) 378. Όλες οι εκθέσεις διατίθενται στη διεύθυνση <http://ec.europa.eu/environment/eia/eia-support.htm>.

³ COM(2007) 225.

⁴ COM(2009) 15.

αποδοτική, από πλευράς πόρων, Ευρώπη⁵. Επίσης, η αναθεώρηση της οδηγίας ΕΠΕ εντάσσεται στη στρατηγική «Ευρώπη 2020»⁶, και ιδίως στην προτεραιότητα για βιώσιμη ανάπτυξη. Η αναθεωρημένη οδηγία μπορεί επίσης να συντελέσει σημαντικά στο καθήκον που έχει η Ένωση να λαμβάνει υπόψη τις πολιτιστικές πτυχές σε όλες τις πολιτικές και τις δράσεις της.

2. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη

Η διαβούλευση πραγματοποιήθηκε το 2010, σύμφωνα με τα πρότυπα της Επιτροπής. Από τον Ιούνιο έως τον Σεπτέμβριο του 2010, πραγματοποιήθηκε ευρεία διαβούλευση με το κοινό με αντικείμενο την επανεξέταση της οδηγίας ΕΠΕ, με τη συμπλήρωση ερωτηματολογίου σε όλες τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ μέσω του Διαδικτύου. Παραλήφθηκαν 1.365 παρεμβάσεις (684 από πολίτες, 479 από οργανώσεις, εταιρείες και ΜΚΟ, 202 από δημόσιες αρχές και διοικήσεις). Επιπλέον, το Ίδρυμα Περιβαλλοντικής Διαχείρισης και Εκτίμησης (Institute of Environmental Management & Assessment (IEMA))⁷ έστειλε παρέμβαση (1.815 απαντήσεις) υπό μορφή έρευνας, η οποία περιλάμβανε ορισμένες από τις ερωτήσεις της Επιτροπής. Η φάση της διαβούλευσης έληξε με μια διάσκεψη (στις 18-19/11/2010, στη Λουβαίν του Βελγίου), με την οποία συμπληρώθηκε η ευρεία διαβούλευση με το κοινό, καθώς υπήρχε η επιδίωξη να συμβάλουν με τις παρεμβάσεις τους και ειδικοί. Παραβρέθηκαν στη διάσκεψη 200 αντιπρόσωποι από την ΕΕ και διεθνείς οργανισμούς, δημόσιες αρχές – σε επίπεδο εθνικό, περιφερειακό και τοπικό – τη βιομηχανία, περιβαλλοντικές οργανώσεις και την ακαδημαϊκή κοινότητα. Τα αποτελέσματα της δημόσιας διαβούλευσης⁸ και τα συμπεράσματα της διάσκεψης⁹ προσέφεραν χρήσιμο υλικό για την εκπόνηση της πρότασης της Επιτροπής.

Αποτελέσματα της εκτίμησης επιπτώσεων

Στην εκτίμηση επιπτώσεων (ΕΕ), η οποία επισυνάπτεται στην παρούσα πρόταση, διαπιστώνονται ελλείψεις στην κείμενη νομοθεσία ΕΠΕ, οι οποίες οδηγούν σε μη ικανοποιητική εφαρμογή (δεν υπάρχουν διατάξεις για να εξασφαλίζεται η ποιότητα των πληροφοριών και πρότυπα ποιότητας της διαδικασίας ΕΠΕ και για τα κενά στην εφαρμογή της) και κοινωνικο-οικονομικό κόστος από την εφαρμογή της οδηγίας. Εάν δεν αντιμετωπισθούν ορθά τα προβλήματα αυτά, η οδηγία θα αποβεί λιγότερο αποτελεσματική και αποδοτική και δεν θα εξασφαλίζει την ενσωμάτωση των περιβαλλοντικών θεμάτων στη λήψη αποφάσεων. Επιπλέον, το κοινωνικο-οικονομικό κόστος ενδέχεται να έχει αρνητικές επιπτώσεις στην εναρμόνιση της εσωτερικής αγοράς. Οι ελλείψεις της οδηγίας μπορούν να ομαδοποιηθούν σε τρία πεδία ειδικών προβλημάτων: 1) τη διαδικασία ελέγχου, 2) την ποιότητα και την

⁵ COM(2011) 571.

⁶ COM(2010) 2020.

⁷ Ο μεγαλύτερος επαγγελματικός φορέας για το περιβάλλον με περισσότερα από 15.000 μέλη που εργάζονται σε όλους τους βιομηχανικούς κλάδους.

⁸ <http://ec.europa.eu/environment/consultations/eia.htm>

⁹ <http://ec.europa.eu/environment/eia/conference.htm>

ανάλυση της ΕΠΕ και 3) τους κινδύνους ανακολουθιών στην ίδια τη διαδικασία ΕΠΕ και σε σχέση με άλλα νομοθετήματα.

Στην ΕΕ εξετάστηκαν ορισμένες επιλογές πολιτικής με σκοπό να προσδιορισθούν αποδοτικά ως προς το κόστος μέτρα αντιμετώπισης των προβλημάτων αυτών. Το αποτέλεσμα ήταν να προτείνει η Επιτροπή σειρά τροποποιήσεων, οι βασικές από τις οποίες έχουν ως εξής:

Προτείνεται να διευκρινισθεί η διαδικασία **ελέγχου**, με τροποποίηση των κριτηρίων του παραρτήματος ΙΙΙ και να αποσαφηνισθεί το περιεχόμενο και η αιτιολόγηση των αποφάσεων ελέγχου. Με τις τροποποιήσεις αυτές θα εξασφαλισθεί ότι ΕΠΕ θα πραγματοποιούνται μόνον για έργα που ενδέχεται να έχουν σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, χωρίς άσκοπο διοικητικό φόρτο για μικρής κλίμακας έργα.

Όσον αφορά την **ποιότητα και την ανάλυση της ΕΠΕ**, προτείνεται να επέλθουν τροποποιήσεις ώστε να ενισχυθεί η ποιότητα της διαδικασίας (π.χ. υποχρεωτικό πεδίο και έλεγχος της ποιότητας των πληροφοριών ΕΠΕ), να προσδιορισθεί το περιεχόμενο της έκθεσης ΕΠΕ (υποχρεωτική εκτίμηση εύλογων εναλλακτικών λύσεων, αιτιολόγηση τελικών αποφάσεων, υποχρεωτική παρακολούθηση σημαντικών δυσμενών επιπτώσεων μετά την ΕΠΕ) και προσαρμογή της ΕΠΕ σε προκλήσεις (όπως βιοποικιλότητα, κλιματική αλλαγή, κίνδυνοι φυσικών καταστροφών, διάθεση φυσικών πόρων).

Όσον αφορά τους κινδύνους **ανακολουθιών**, προτείνεται να προσδιορισθούν τα χρονοδιαγράμματα των κυρίων σταδίων που απαιτούνται με βάση την οδηγία (δημόσια διαβούλευση, απόφαση ελέγχου, τελική απόφαση ΕΠΕ) και να καθιερωθεί ένας μηχανισμός, ένα είδος ειδικού γραφείου για την ΕΠΕ, που θα εξασφαλίζει τον συντονισμό ή τη λειτουργία της ΕΠΕ σε συνδυασμό με άλλα σχετικά νομοθετήματα της ΕΕ, όπως οι οδηγίες 2010/75/ΕΕ, 92/43/ΕΟΚ, 2001/42/ΕΚ.

Εννέα από τις δώδεκα τροποποιήσεις που αναλύθηκαν αναμένεται ότι θα προσφέρουν σημαντικό περιβαλλοντικό και κοινωνικο-οικονομικό όφελος χωρίς πρόσθετο διοικητικό κόστος· αναμένεται επίσης κάποια εξοικονόμηση κόστους. Δύο τροποποιήσεις (εκτίμηση εναλλακτικών λύσεων και παρακολούθηση) αναμένεται ότι θα προσφέρουν υψηλό περιβαλλοντικό και κοινωνικο-οικονομικό όφελος με μέτριο κόστος για τους κυρίους έργου και με περιορισμένο ή αμελητέο κόστος για τις δημόσιες αρχές· μία τροποποίηση (προσαρμογή της ΕΠΕ σε νέες προκλήσεις) αναμένεται ότι θα προσφέρει υψηλό όφελος με μέτριο έως υψηλό κόστος για τους κυρίους έργου και τις δημόσιες αρχές. Μακροπρόθεσμα, το σημαντικό περιβαλλοντικό και κοινωνικο-οικονομικό όφελος και η μέτρια εξοικονόμηση που σχετίζονται με τις προτεινόμενες τροποποιήσεις πιθανόν να υπερκαλύψουν το διοικητικό κόστος.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Σύνοψη της προτεινόμενης δράσης

Η πρόταση θα ενισχύσει τις διατάξεις που αφορούν την ποιότητα της ΕΠΕ ώστε να επιτευχθεί υψηλό επίπεδο περιβαλλοντικής προστασίας. Όντως, η ικανότητα να λαμβάνονται έγκυρες αποφάσεις για τον περιβαλλοντικό αντίκτυπο ενός έργου

εξαρτάται – σε μεγάλο βαθμό – από την ποιότητα των πληροφοριών που χρησιμοποιούνται στην τεκμηρίωση της ΕΠΕ και από την ποιότητα της διαδικασίας ΕΠΕ. Επιπλέον, η πρόταση θα συντελέσει στη συνοχή πολιτικής και τη δημιουργία συνεργειών με άλλα νομοθετήματα της ΕΕ και θα απλουστεύσει τις διαδικασίες, ώστε να μειωθεί ο άσκοπος διοικητικός φόρτος.

Συγκεκριμένες πληροφορίες σχετικά με τα τροποποιούμενα άρθρα και παραρτήματα της οδηγίας ΕΠΕ δίδονται στη συνέχεια.

Οι αλλαγές στο άρθρο 1 παράγραφοι 2, 3 και 4 σκοπό έχουν να διευκρινιστούν οι όροι της οδηγίας, με βάση την πείρα εφαρμογής και τη νομολογία του Δικαστηρίου. Ο ορισμός του «έργου» τροποποιείται ώστε να καταστεί σαφές ότι συμπεριλαμβάνονται οι εργασίες κατεδάφισης, σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-50/09· προστίθενται επίσης άλλοι σχετικοί ορισμοί. Η δυνατότητα μη εφαρμογής της οδηγίας αφορά μόνον τα έργα, αποκλειστικός σκοπός των οποίων είναι η εθνική άμυνα, και επεκτείνεται ώστε να καλύπτονται καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, όπως προβλέπεται ήδη με βάση την οδηγία 2001/42/ΕΚ.

Το άρθρο 2 παράγραφος 3 τροποποιείται για να καθιερωθεί «ειδικό γραφείο» ΕΠΕ, το οποίο θα αναλάβει τον συντονισμό ή την ενοποίηση διαδικασιών εκτίμησης με βάση την οδηγία ΕΠΕ και άλλα ενωσιακά νομοθετήματα.

Οι τροποποιήσεις στο άρθρο 3 σκοπό έχουν να εξασφαλισθεί συνοχή με το άρθρο 2 παράγραφος 1, ήτοι με την αναφορά στις «σημαντικές» επιπτώσεις, και να προσαρμοσθεί η ΕΠΕ σε περιβαλλοντικά θέματα (βιοποικιλότητα, κλιματική αλλαγή, κίνδυνοι φυσικών καταστροφών, διάθεση φυσικών πόρων).

Οι τροποποιήσεις στο άρθρο 4 απλουστεύουν τη διαδικασία ελέγχου και βελτιώνουν τη συνοχή των προσεγγίσεων των κρατών μελών, ώστε να εξασφαλισθεί ότι απαιτούνται ΕΠΕ μόνον όταν είναι έκδηλο ότι υπάρχουν σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Όσον αφορά τα έργα που αναφέρονται στο παράρτημα II, προστίθεται νέα παράγραφος η οποία αφορά την υποχρέωση του κυρίου έργου να παρέχει στην αρμόδια αρχή συγκεκριμένες πληροφορίες (τις οποίες περιέχει λεπτομερώς το παράρτημα II.A). Το άρθρο αυτό επιτρέπει επίσης τον καθορισμό των κριτηρίων επιλογής που αναφέρονται στο παράρτημα III με κατ'εξουσιοδότηση πράξεις. Το περιεχόμενο της απόφασης ελέγχου διευκρινίζεται ώστε να αναγνωρισθεί η επιτυχής πρακτική προσαρμογής των έργων υπό ορισμένες προϋποθέσεις (με βάση εξέταση των πλέον συναφών επιπτώσεων και των πληροφοριών που προκύπτουν δυνάμει άλλων ενωσιακών νομοθετημάτων για το περιβάλλον), με την οποία είναι δυνατόν να αποφευχθεί η διεξαγωγή πλήρους εκτίμησης, καθώς οι πλέον συναφείς περιβαλλοντικές επιπτώσεις αντιμετωπίζονται ικανοποιητικά με την προσαρμογή του έργου. Όσον αφορά την πιθανότητα να έχει ένα έργο σημαντικές επιπτώσεις και την συνεπακόλουθη ανάγκη διεξαγωγής ΕΠΕ, θα λαμβάνονται υπόψη η φύση, η πολυπλοκότητα, η χωροθέτηση και το μέγεθος του προτεινόμενου έργου και η ΕΠΕ θα βασίζεται σε αντικειμενικούς παράγοντες, όπως η κλίμακα του έργου, η αξιοποίηση πολύτιμων πόρων, η περιβαλλοντική ευαισθησία του χώρου και η έκταση ή μη αναστρεψιμότητα των πιθανών επιπτώσεων. Επίσης, αξιοποιούνται τα διδάγματα που απορρέουν από τη νομολογία, στην οποία το Δικαστήριο τόνισε την ανάγκη να είναι «επαρκώς αιτιολογημένες» (C-75/08) οι αποφάσεις ελέγχου, οι οποίες να περιέχουν ή να συνοδεύονται από όλα τα στοιχεία

που καθιστούν εφικτή την εξακρίβωση ότι βασίζονται σε κατάλληλο έλεγχο (C-87/02). Τέλος, καθορίζεται χρονοδιάγραμμα για την έκδοση απόφασης ελέγχου.

Το άρθρο 5 τροποποιείται σε βάθος, προκειμένου να ενισχυθεί η ποιότητα των πληροφοριών και η οργάνωση της διαδικασίας ΕΠΕ. Διατηρείται η βασική απαίτηση για τον κύριο έργο να υποβάλει περιβαλλοντικές πληροφορίες, οργανώνεται όμως η μορφή και το περιεχόμενό τους όπως ορίζει το παράρτημα IV. Η οριοθέτηση του πεδίου εφαρμογής καθίσταται υποχρεωτική και προσδιορίζεται το περιεχόμενο της γνωμοδότησης της αρμόδιας αρχής. Καθιερώνονται μηχανισμοί ώστε να εξασφαλίζεται η πληρότητα και η επαρκής ποιότητα των περιβαλλοντικών εκθέσεων.

Το άρθρο 6 παράγραφος 6, το οποίο αφορά το χρονοδιάγραμμα της δημόσιας διαβούλευσης, τροποποιείται ώστε να ενισχυθεί ο ρόλος των περιβαλλοντικών αρχών και να καθορισθούν συγκεκριμένα χρονοδιαγράμματα για το στάδιο της διαβούλευσης με αντικείμενο την περιβαλλοντική έκθεση.

Το άρθρο 7 παράγραφος 5 τροποποιείται ώστε ο καθορισμός των χρονοδιαγραμμάτων για τις διαβουλεύσεις να περιληφθεί μεταξύ των θεμάτων που πρέπει να αποφασίζουν τα κράτη μέλη όταν ρυθμίζουν την υλοποίηση έργων που ενδέχεται να έχουν σημαντικές διασυνοριακές επιπτώσεις στο περιβάλλον.

Το άρθρο 8 τροποποιείται σε βάθος και περιέχει αρκετές νέες διατάξεις. Πρώτον, καθορίζεται χρονοδιάγραμμα για την ολοκλήρωση της διαδικασίας εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Δεύτερον, η αρμόδια αρχή απαιτείται να περιλαμβάνει στην απόφαση χορήγησης αδείας ορισμένα στοιχεία που αιτιολογούν την απόφαση· αυτό ανταποκρίνεται στη νομολογία (π.χ. C-50/09). Τρίτον, καθιερώνεται υποχρεωτική παρακολούθηση μετά την ΕΠΕ μόνον για έργα που θα έχουν σημαντικές δυσμενείς περιβαλλοντικές επιπτώσεις, σύμφωνα με τις διαβουλεύσεις που θα έχουν πραγματοποιηθεί και τις πληροφορίες που θα έχουν συγκεντρωθεί (και την περιβαλλοντική έκθεση), με σκοπό να εκτιμηθεί η εφαρμογή και η αποτελεσματικότητα των μέτρων μετριασμού και αντιστάθμισης των επιπτώσεων. Ορισμένα κράτη μέλη απαιτούν ήδη τέτοια παρακολούθηση, η οποία όμως δεν πρέπει να αλληλεπικαλύπτει εκείνη που απαιτείται με βάση άλλο νομοθέτημα της Ένωσης (π.χ. για τις εκπομπές βιομηχανικών εγκαταστάσεων ή για την ποιότητα των υδάτων), και είναι σκόπιμο συνεπώς να καθιερωθούν ελάχιστες κοινές απαιτήσεις. Η νέα απαίτηση είναι αποδοτική ως προς το κόστος, διότι με αυτήν μπορούν να αποφευχθούν δυσμενείς επιπτώσεις στο περιβάλλον και τη δημόσια υγεία και στο κόστος αποκατάστασης, και αρμόζει για την αντιμετώπιση επιπτώσεων που σχετίζονται με νέες προκλήσεις όπως η κλιματική αλλαγή και οι κίνδυνοι φυσικών καταστροφών. Τέταρτον, η αρμόδια αρχή οφείλει, πριν αποφασίσει να χορηγήσει ή να απορρίψει άδεια υλοποίησης, να ελέγχει εάν οι πληροφορίες της περιβαλλοντικής έκθεσης είναι επικαιροποιημένες.

Η κύρια τροποποίηση στο άρθρο 9 είναι ότι, στις πληροφορίες που παρέχονται στο κοινό κατά τη χορήγηση αδείας υλοποίησης, προστίθεται περιγραφή των ρυθμίσεων παρακολούθησης.

Το άρθρο 12 τροποποιείται ώστε να διευκρινισθούν οι πληροφορίες που απαιτούνται για την παρακολούθηση της εφαρμογής της οδηγίας.

Προστίθενται δύο νέα άρθρα (12α και 12β) σχετικά με την προσαρμογή των παραρτημάτων II.A, III και IV στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο μέσω πράξεων κατ'εξουσιοδότηση.

Το νέο παράρτημα II.A καθορίζει τις πληροφορίες που πρέπει να υποβάλλονται από τον κύριο έργου εφόσον πρόκειται για έργα αναφερόμενα στο παράρτημα II, για τα οποία πραγματοποιείται έλεγχος ώστε να προσδιορίζεται εάν απαιτείται ΕΠΕ. Με την τροποποίηση αυτή θα εναρμονισθεί η διαδικασία ελέγχου.

Το παράρτημα III, το οποίο καθορίζει τα κριτήρια ελέγχου των έργων του παραρτήματος II, τροποποιείται ώστε να διευκρινισθούν τα υπάρχοντα κριτήρια (π.χ. σωρευτικές επιπτώσεις ή σύνδεση με άλλα νομοθετήματα της ΕΕ) και να περιληφθούν άλλα νέα (κυρίως όσα σχετίζονται με νέα περιβαλλοντικά προβλήματα).

Το παράρτημα IV περιέχει τα στοιχεία που πρέπει να εξετάζονται στην υποχρεωτική κατά το άρθρο 5 περιβαλλοντική έκθεση. Οι κύριες αλλαγές αφορούν πρόσθετες απαιτήσεις για τις πληροφορίες που αφορούν την εκτίμηση εύλογων εναλλακτικών λύσεων, την περιγραφή μέτρων παρακολούθησης και την περιγραφή πτυχών σχετιζόμενων με νέα περιβαλλοντικά προβλήματα (π.χ. κλιματική αλλαγή, βιοποικιλότητα, κίνδυνοι φυσικών καταστροφών, χρήση φυσικών πόρων).

Η τροποποιημένη οδηγία περιέχει μεταβατικές διατάξεις, οι οποίες πηγάζουν από τη νομολογία (ήτοι υπόθεση C-81/96). Η ΕΠΕ πρέπει να εφαρμόζεται για έργα των οποίων η άδεια υλοποίησης χορηγήθηκε πριν την προθεσμία μεταφοράς του νομοθετήματος στο δίκαιο των κρατών μελών και των οποίων η εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων δεν έχει ολοκληρωθεί πριν την ημερομηνία αυτή.

Επεξηγηματικά έγγραφα

Η Επιτροπή κρίνει ότι χρειάζονται επεξηγηματικά έγγραφα ώστε να βελτιώνεται η ποιότητα των πληροφοριών για τη μεταφορά της οδηγίας στο δίκαιο των κρατών μελών για τους κάτωθι λόγους.

Η πλήρης και ορθή μεταφορά της οδηγίας είναι ουσιαστικής σημασίας για να εξασφαλίζεται ότι επιτυγχάνονται οι στόχοι της (ήτοι η προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος και η εξασφάλιση ισότιμων όρων ανταγωνισμού). Η ΕΠΕ εντάσσεται στη διαδικασία εκτίμησης και χορήγησης άδειας υλοποίησης ευρέος φάσματος δημοσίων και ιδιωτικών έργων στα κράτη μέλη, είτε ως ανεξάρτητη διαδικασία είτε ως αναπόσπαστο μέρος τέτοιας διαδικασίας. Επιπλέον, η εφαρμογή της οδηγίας είναι συχνά πολύ αποκεντρωμένη, καθώς αρμόδιες για την εφαρμογή της είναι οι περιφερειακές και οι τοπικές αρχές και, σε ορισμένα κράτη μέλη, ακόμη και για τη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο. Τέλος, η κωδικοποίηση της οδηγίας ΕΠΕ είναι πιθανό να οδηγήσει σε αλλαγές των εθνικών μέτρων βαθμιαίας μεταφοράς της αρχικής οδηγίας και των τριών διαδοχικών τροποποιήσεών της. Για να εφαρμοσθούν οι διατάξεις της αναθεωρημένης οδηγίας, οι οποίες τροποποιούν την κωδικοποιημένη έκδοση, τα κράτη μέλη θα χρειασθεί ίσως να λάβουν μέτρα σε διαφορετικά πεδία πολιτικής και να τροποποιήσουν διάφορες νομοθετικές πράξεις σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.

Οι ανωτέρω παράγοντες θα αυξήσουν ενδεχομένως τον κίνδυνο εσφαλμένης μεταφοράς και εφαρμογής της οδηγίας και θα δυσχεράνουν την Επιτροπή στο

καθήκον της να παρακολουθεί την εφαρμογή της νομοθεσίας της ΕΕ. Είναι θεμελιώδες να υπάρχουν σαφείς πληροφορίες όσον αφορά τη μεταφορά της αναθεωρημένης οδηγίας ΕΠΕ για να εξασφαλισθεί συμμόρφωση της εθνικής νομοθεσίας με τις διατάξεις της οδηγίας.

Η απαίτηση για τα επεξηγηματικά έγγραφα μπορεί να δημιουργήσει πρόσθετο διοικητικό φόρτο στα κράτη μέλη που ούτως ή άλλως δεν εργάζονται με αυτόν τον τρόπο. Ωστόσο, τα επεξηγηματικά έγγραφα χρειάζονται για να καταστεί δυνατός ο αποτελεσματικός έλεγχος της πλήρους και ορθής μεταφοράς της οδηγίας, ο οποίος είναι απαραίτητος για τους λόγους που προαναφέρθηκαν, και δεν υφίστανται μέτρα με λιγότερο διοικητικό φόρτο που να επιτρέπουν αποτελεσματικό έλεγχο. Επίσης, τα επεξηγηματικά έγγραφα μπορούν να συμβάλουν σημαντικά στη μείωση του διοικητικού φόρτου κατά την παρακολούθηση της συμμόρφωσης από την Επιτροπή· χωρίς αυτά, θα χρειάζονταν σημαντικοί πόροι και πολυάριθμες επαφές με εθνικές αρχές για να εξακριβωθούν οι μέθοδοι μεταφοράς της οδηγίας σε όλα τα κράτη μέλη. Συνεπώς, ο ενδεχόμενος πρόσθετος διοικητικός φόρτος για την παροχή των επεξηγηματικών εγγράφων είναι ανάλογος του επιδιωκόμενου στόχου, ο οποίος είναι να εξασφαλισθεί αποτελεσματική μεταφορά της οδηγίας και πλήρης επίτευξη των στόχων της.

Με βάση τα ανωτέρω, κρίνεται σκόπιμο να ζητηθεί από τα κράτη μέλη να συνοδεύσουν την κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς της οδηγίας με ένα ή περισσότερα έγγραφα, στα οποία να εξηγούν την αντιστοιχία των διατάξεων της οδηγίας με τα αντίστοιχα κείμενα των εθνικών νομοθετημάτων μεταφοράς.

Νομική βάση

Καθώς ο πρωταρχικός στόχος της οδηγίας είναι η προστασία του περιβάλλοντος, σύμφωνα με το άρθρο 191 της ΣΛΕΕ, η πρόταση βασίζεται στο άρθρο 192 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.

Αρχή της επικουρικότητας και της αναλογικότητας και επιλογή νομοθετικού μέσου

Εφόσον η πρόταση δεν υπάγεται στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφαρμόζεται η αρχή της επικουρικότητας.

Οι στόχοι της πρότασης δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη. Η κείμενη νομοθεσία καθορίζει ελάχιστες απαιτήσεις για την εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε όλη την ΕΕ και αποσκοπεί στη συμμόρφωση προς τις διεθνείς συμβάσεις (όπως Espoo, Aarhus, σύμβαση για τη βιοποικιλότητα). Η αρχή αυτή διατηρείται στην πρόταση, η οποία εναρμονίζει ακόμη περισσότερο τις αρχές περιβαλλοντικής εκτίμησης και αντιμετωπίζει ορισμένες ανακολουθίες. Όλα τα κράτη μέλη πρέπει να λαμβάνουν μέτρα για να συμμορφώνονται προς τις ελάχιστες απαιτήσεις· μεμονωμένες εθνικές ενέργειες θα μπορούσαν να έχουν αρνητική επίδραση στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, διότι αποκλίνοντες εθνικοί κανονισμοί θα παρεμπόδιζαν ενδεχομένως τις διασυνοριακές οικονομικές δραστηριότητες.

Οι στόχοι της πρότασης θα επιτευχθούν καλύτερα με δράση σε επίπεδο ΕΕ. Από την έκδοση της οδηγίας το 1985, η ΕΕ έχει διευρυνθεί, ενώ ταυτόχρονα έχουν αυξηθεί το εύρος και η σοβαρότητα των περιβαλλοντικών προβλημάτων που πρέπει να

αντιμετωπισθούν, όπως και ο αριθμός μεγάλων έργων υποδομής σε κλίμακα ΕΕ (π.χ. διασυνοριακά έργα στο πεδίο της ενέργειας ή των μεταφορών). Επειδή τα περιβαλλοντικά προβλήματα (όπως η κλιματική αλλαγή, οι κίνδυνοι φυσικών καταστροφών) και ορισμένα έργα έχουν διασυνοριακό χαρακτήρα, είναι αναγκαίο να αναληφθεί δράση σε επίπεδο ΕΕ, η οποία προσφέρει προστιθεμένη αξία έναντι των μεμονωμένων εθνικών δράσεων. Με δράση της ΕΕ θα αντιμετωπισθούν επίσης προβλήματα που είναι σημαντικά για όλη την ΕΕ, όπως η προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή και η πρόληψη καταστροφών, και θα βοηθηθεί η επίτευξη των στόχων για βιώσιμη ανάπτυξη της Ευρώπης 2020.

Συνεπώς, η πρόταση συνάδει με την αρχή της επικουρικότητας.

Εν προκειμένω, η νομοθετική πράξη που επελέγη είναι μια οδηγία, δεδομένου ότι η πρόταση αποσκοπεί στην τροποποίηση κείμενης οδηγίας. Η πρόταση θέτει γενικούς στόχους και υποχρεώσεις, ενώ παράλληλα προσφέρει επαρκή ευελιξία στα κράτη μέλη σε ό,τι αφορά την επιλογή των μέτρων συμμόρφωσης και της εφαρμογής τους. Συνεπώς, η πρόταση είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση δεν έχει επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της ΕΕ.

5. ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Η πρόταση πραγματεύεται θέμα που αφορά τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο και συνεπώς πρέπει να ισχύει σε αυτόν.

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/92/ΕΕ σχετικά με την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹⁰,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών¹¹,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η οδηγία 2011/92/ΕΕ εναρμόνισε τις αρχές περιβαλλοντικής εκτίμησης έργων με την καθιέρωση ελάχιστων απαιτήσεων (για τον τύπο των έργων που πρέπει να υποβάλλονται σε εκτίμηση, τις κύριες υποχρεώσεις του κυρίου έργου, το περιεχόμενο της εκτίμησης και τη συμμετοχή των αρμοδίων αρχών και του κοινού), και συμβάλλει στην υψηλή προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας.
- (2) Στην ενδιάμεση επανεξέταση του έκτου προγράμματος δράσης για το περιβάλλον¹² και την τελευταία έκθεση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών σχετικά με την εφαρμογή και την αποτελεσματικότητα της οδηγίας ΕΠΕ (οδηγία 85/337/ΕΟΚ)¹³, προκάτοχο της οδηγίας 2011/92/ΕΕ, τονίστηκε ότι είναι αναγκαίο να βελτιωθούν οι αρχές που διέπουν την εκτίμηση των περιβαλλοντικών

¹⁰ ΕΕ C, , σ. .

¹¹ ΕΕ C, , σ. .

¹² COM(2007) 225.

¹³ COM(2009) 378.

επιπτώσεων έργων και να προσαρμοσθεί η οδηγία στο πολιτικό, νομικό και τεχνικό πλαίσιο, το οποίο έχει εξελιχθεί σημαντικά.

- (3) Είναι αναγκαίο να τροποποιηθεί η οδηγία 2011/92/ΕΕ ώστε να βελτιωθεί η ποιότητα της διαδικασίας εκτίμησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, να οργανωθούν τα διάφορα στάδια της διαδικασίας και να αυξηθούν η συνοχή και η συνέργεια με άλλα νομοθετήματα και πολιτικές της ΕΕ, καθώς και με στρατηγικές και πολιτικές που έχουν αναπτύξει κράτη μέλη σε πεδία εθνικής αρμοδιότητας.
- (4) Την τελευταία δεκαετία, περιβαλλοντικά προβλήματα όπως η αποτελεσματική χρήση των πόρων, η βιοποικιλότητα, η κλιματική αλλαγή και οι κίνδυνοι φυσικών καταστροφών, έχουν αποκτήσει μεγαλύτερη σημασία για τη χάραξη πολιτικής και πρέπει επομένως να αποτελούν καίρια στοιχεία των διαδικασιών εκτίμησης και λήψης αποφάσεων, ειδικά όταν πρόκειται για έργα υποδομής.
- (5) Στην ανακοίνωσή της με τίτλο «Χάρτης πορείας για μια αποδοτική, από πλευράς πόρων, Ευρώπη»¹⁴, η Επιτροπή δεσμεύθηκε να συμπεριλάβει ευρύτερα ζητήματα αποδοτικής χρήσης των πόρων στο πλαίσιο αναθεώρησης της οδηγίας 2011/92/ΕΕ.
- (6) Στη θεματική στρατηγική για την προστασία του εδάφους¹⁵ και τον χάρτη πορείας για μια αποδοτική, από πλευράς πόρων, Ευρώπη υπογραμμίζεται η σημασία της βιώσιμης χρήσης του εδάφους και η ανάγκη αντιμετώπισης της μη βιώσιμης μακροπρόθεσμα αύξησης των δομημένων περιοχών (κατάληψη εδαφών). Επίσης, στο τελικό έγγραφο της Διάσκεψης των Ηνωμένων Εθνών για τη βιώσιμη ανάπτυξη που πραγματοποιήθηκε στο Ρίο ντε Τζανέιρο στις 20-22 Ιουνίου 2012 αναγνωρίζεται η οικονομική και η κοινωνική σημασία του ορθού καθορισμού χρήσεων γης, καθώς και της διαχείρισης του εδάφους, και η ανάγκη να αναληφθεί επειγόντως δράση για να αντιστραφεί η τάση υποβάθμισης του εδάφους. Συνεπώς, πρέπει να εξετάζεται και να περιορίζεται ο αντίκτυπος των δημοσίων και ιδιωτικών έργων στη χρήση γης, ιδίως στην κατάληψη, και στο έδαφος, καθώς και ο αντίκτυπος στην οργανική ύλη, τη διάβρωση, τη στεγανοποίηση και τη σφράγιση, με κατάλληλα χωροταξικά σχέδια και πολιτικές σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.
- (7) Η σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τη βιοποικιλότητα («η σύμβαση»), της οποίας η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι συμβαλλόμενο μέρος, απαιτεί εκτίμηση, εφόσον είναι εφικτό και σκόπιμο, των σημαντικών δυσμενών επιπτώσεων που προκαλούνται από έργα στη βιοποικιλότητα, η οποία ορίζεται στο άρθρο 2 της σύμβασης, προκειμένου να αποφεύγονται ή να ελαχιστοποιούνται οι εν λόγω επιπτώσεις. Αυτή η εκ των προτέρων εκτίμηση των επιπτώσεων αναμένεται ότι θα συμβάλει στην επίτευξη του πρωταρχικού στόχου της Ένωσης που εγκρίθηκε το 2010¹⁶ να σταματήσει η απώλεια της βιοποικιλότητας και η υποβάθμιση των υπηρεσιών των οικοσυστημάτων μέχρι το 2020 και να αποκατασταθούν όπου είναι εφικτό.
- (8) Με τα μέτρα που λαμβάνονται για να αποφευχθούν, να μειωθούν και, ει δυνατόν, να αντισταθμισθούν σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον αναμένεται ότι θα αποτραπεί η πτώση της ποιότητας του περιβάλλοντος και η τυχόν καθαρή απώλεια βιοποικιλότητας, σύμφωνα με τις δεσμεύσεις της Ένωσης στο πλαίσιο της σύμβασης

¹⁴ COM(2011) 571.

¹⁵ COM(2006) 231.

¹⁶ Συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, Μάρτιος 2010.

και τους στόχους και τις δράσεις της στρατηγικής της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2020¹⁷.

- (9) Η κλιματική αλλαγή θα συνεχίσει να προκαλεί ζημιές στο περιβάλλον και να διακυβεύει την οικονομική ανάπτυξη. Συνεπώς, η περιβαλλοντική, κοινωνική και οικονομική ανθεκτικότητα της Ένωσης πρέπει να ενισχυθεί ώστε να αντιμετωπισθεί με αποτελεσματικό τρόπο η κλιματική αλλαγή σε όλο το έδαφος της Ένωσης. Η προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή και οι ενέργειες μετριασμού της πρέπει να αποτελέσουν το αντικείμενο ενωσιακής νομοθεσίας σε πολλούς τομείς.
- (10) Μετά την ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών για κοινοτική προσέγγιση για την πρόληψη φυσικών και ανθρωπογενών καταστροφών¹⁸, στα συμπεράσματα της 30ής Νοεμβρίου 2009 το Συμβούλιο της ΕΕ κάλεσε την Επιτροπή να εξασφαλίσει ότι στην επανεξέταση της υλοποίησης και της περαιτέρω ανάληψης ενωσιακών πρωτοβουλιών θα ληφθούν υπόψη θέματα πρόληψης και διαχείρισης των κινδύνων από φυσικές καταστροφές και το σχέδιο Δράσης του Hyogo των Ηνωμένων Εθνών (2005-2015), στο οποίο τονίζεται η ανάγκη να τεθούν σε εφαρμογή διαδικασίες εκτίμησης των επιπτώσεων των κινδύνων φυσικών καταστροφών από μεγάλα έργα υποδομών.
- (11) Η προστασία και η προαγωγή της πολιτιστικής κληρονομιάς και του φυσικού τοπίου, τα οποία αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της πολιτιστικής πολυμορφίας που η Ένωση έχει δεσμευθεί να σέβεται και να προάγει σύμφωνα με το άρθρο 167 παράγραφος 4 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατόν να αξιοποιήσουν ορισμούς και αρχές που έχουν αναπτυχθεί σε σχετικές συμβάσεις του Συμβουλίου της Ευρώπης, και ιδίως στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προστασία της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς της Ευρώπης, την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για το Φυσικό Τοπίο και τη Σύμβαση-πλαίσιο για την Αξία της Πολιτιστικής Κληρονομιάς για την Κοινωνία.
- (12) Κατά την εφαρμογή της οδηγίας 2011/92/ΕΕ, είναι αναγκαίο να εξασφαλισθεί ανταγωνιστικό επιχειρηματικό περιβάλλον, ειδικά για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, ώστε να δημιουργηθεί έξυπνη και βιώσιμη χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, σύμφωνα με τους στόχους που τίθενται στην ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Ευρώπη 2020 – Στρατηγική για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη»¹⁹.
- (13) Η πείρα έχει δείξει ότι, σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης, η συμμόρφωση με τις διατάξεις της οδηγίας 2001/92/ΕΕ ενδέχεται να έχει αρνητικές επιπτώσεις και, επομένως, πρέπει να προβλεφθεί ότι επιτρέπεται στα κράτη μέλη να μην εφαρμόζουν την οδηγία στις συγκεκριμένες περιπτώσεις.
- (14) Πρέπει να προσδιορισθούν οι πληροφορίες που απαιτείται να υποβάλει ο κύριος έργου για να είναι σε θέση η αρμόδια αρχή να αποφανθεί εάν τα έργα του παραρτήματος II της οδηγίας 2011/92/ΕΕ πρέπει να αποτελέσουν το αντικείμενο περιβαλλοντικής εκτίμησης (διαδικασία ελέγχου).

¹⁷ COM(2011) 244.

¹⁸ COM(2009) 82.

¹⁹ COM(2010) 2020.

- (15) Τα κριτήρια επιλογής που καθορίζονται στο παράρτημα III της οδηγίας 2011/92/ΕΕ, τα οποία λαμβάνουν υπόψη τα κράτη μέλη για να προσδιορίζουν ποια έργα πρέπει να υποβληθούν σε εκτίμηση με βάση σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις τους, πρέπει να αναπροσαρμοσθούν και να διευκρινισθούν ώστε να διασφαλισθεί ότι απαιτείται περιβαλλοντική εκτίμηση μόνον για έργα που ενδέχεται να έχουν σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, όπως έργα όπου χρησιμοποιούνται ή επηρεάζονται αρνητικά πολύτιμοι πόροι, έργα που προτείνονται σε περιβαλλοντικά ευαίσθητες περιοχές ή έργα με πιθανές επικίνδυνες ή μη αναστρέψιμες επιπτώσεις.
- (16) Οι αρμόδιες αρχές, όταν προσδιορίζουν κατά πόσον είναι πιθανόν να προκληθούν σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, πρέπει να καθορίζουν ποια είναι τα πλέον συναφή κριτήρια που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και να χρησιμοποιούνται οι τυχόν διαθέσιμες πρόσθετες πληροφορίες που προέκυψαν από άλλες εκτιμήσεις με βάση την ενωσιακή νομοθεσία, ώστε να εφαρμόζεται αποτελεσματικά η διαδικασία ελέγχου. Εν προκειμένω, είναι σκόπιμο να διευκρινισθεί το περιεχόμενο της απόφασης ελέγχου, ιδίως όταν δεν απαιτείται περιβαλλοντική εκτίμηση.
- (17) Πρέπει να απαιτείται από τις αρμόδιες αρχές να προσδιορίζουν το πεδίο και το επίπεδο λεπτομερειών των υποβαλλόμενων στην περιβαλλοντική έκθεση περιβαλλοντικών πληροφοριών (πεδίο εφαρμογής). Για να βελτιωθεί η ποιότητα της εκτίμησης και να οργανωθεί η διαδικασία λήψης αποφάσεων, είναι σημαντικό να καθορισθούν σε επίπεδο Ένωσης οι κατηγορίες πληροφοριών με βάση τις οποίες οι αρμόδιες αρχές θα προβαίνουν στον εν λόγω προσδιορισμό.
- (18) Η περιβαλλοντική έκθεση του κυρίου έργου για ένα έργο πρέπει να περιλαμβάνει εκτίμηση εύλογων εναλλακτικών λύσεων του προτεινόμενου έργου, καθώς και την ενδεχόμενη εξέλιξη της υπάρχουσας κατάστασης του περιβάλλοντος χωρίς την υλοποίηση του έργου (βασικό σενάριο), ως μέσο βελτίωσης της ποιότητας της διαδικασίας εκτίμησης και ενσωμάτωσης των περιβαλλοντικών θεμάτων σε πρώιμο στάδιο της μελέτης του έργου.
- (19) Πρέπει να ληφθούν μέτρα για να εξασφαλισθεί ότι τα δεδομένα και οι πληροφορίες των περιβαλλοντικών εκθέσεων, σύμφωνα με το παράρτημα IV της οδηγίας 2011/92/ΕΕ, είναι πλήρεις και επαρκούς ποιότητας. Προκειμένου να αποφεύγονται οι αλληλεπικαλύψεις εκτιμήσεων, τα κράτη μέλη πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους το γεγονός ότι οι περιβαλλοντικές εκτιμήσεις είναι δυνατόν να πραγματοποιούνται σε διάφορα επίπεδα ή με βάση διαφορετικά νομοθετήματα.
- (20) Για να εξασφαλισθεί διαφάνεια και υποχρέωση λογοδοσίας, πρέπει να απαιτείται να αιτιολογεί η αρμόδια αρχή την απόφασή της για τη χορήγηση άδειας υλοποίησης ενός έργου, επισημαίνοντας ότι έλαβε υπόψη της τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων που πραγματοποιήθηκαν και τις πληροφορίες που έχουν συλλεγεί.
- (21) Είναι σκόπιμο να καθιερωθούν ελάχιστες κοινές απαιτήσεις για την παρακολούθηση σημαντικών δυσμενών επιπτώσεων από την κατασκευή και τη λειτουργία έργων, ώστε να εξασφαλισθεί κοινή προσέγγιση σε όλα τα κράτη μέλη και να διασφαλισθεί ότι, μετά την υλοποίηση μέτρων μετριασμού και αντιστάθμισης των επιπτώσεων, οι επιπτώσεις δεν υπερβαίνουν αυτές που είχαν αρχικά προβλεφθεί. Η εν λόγω παρακολούθηση δεν πρέπει να αλληλεπικαλύπτει την παρακολούθηση που απαιτείται με βάση άλλο ενωσιακό νομοθέτημα ή να είναι επιπρόσθετη αυτής.

- (22) Πρέπει να καθορισθούν χρονοδιαγράμματα για τα διάφορα στάδια της περιβαλλοντικής εκτίμησης έργων, ώστε να καταστεί αποτελεσματικότερη η λήψη αποφάσεων και να αυξηθεί η ασφάλεια δικαίου, ανάλογα επίσης με τη φύση, την πολυπλοκότητα, τη χωροθέτηση και το μέγεθος του προτεινόμενου έργου. Τα χρονοδιαγράμματα αυτά δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να διακυβεύουν τα υψηλά πρότυπα προστασίας του περιβάλλοντος, και ιδίως εκείνα που απορρέουν από άλλα ενωσιακά νομοθετήματα, ή την αποτελεσματική συμμετοχή του κοινού και την προσφυγή στη δικαιοσύνη.
- (23) Για να αποφεύγεται η αλληλεπικάλυψη της εκτίμησης, να μειωθεί η διοικητική πολυπλοκότητα και να αυξηθεί η οικονομική απόδοση, όταν η υποχρέωση διενέργειας εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων προκύπτει ταυτόχρονα από την παρούσα οδηγία και από άλλα ενωσιακά νομοθετήματα, όπως οι οδηγίες 2001/42/EK σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων²⁰, 2009/147/EK περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών²¹, 2000/60/EK για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων²², 2010/75/EE περί βιομηχανικών εκπομπών²³ και η οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας²⁴, τα κράτη μέλη πρέπει να προβλέπουν συντονισμένες ή κοινές διαδικασίες για την εκπλήρωση των απαιτήσεων της σχετικής ενωσιακής νομοθεσίας.
- (24) Οι νέες διατάξεις πρέπει να εφαρμόζονται και για έργα για τα οποία η αίτηση αδειάς υλοποίησης έχει μεν υποβληθεί πριν την προθεσμία μεταφοράς του νομοθετήματος στο δίκαιο των κρατών μελών, αλλά δεν έχει ολοκληρωθεί πριν την ημερομηνία αυτή η σχετική εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων.
- (25) Σύμφωνα με την κοινή πολιτική δήλωση των κρατών μελών και της Επιτροπής σχετικά με τα επεξηγηματικά έγγραφα, της 28^{ης} Σεπτεμβρίου 2011, τα κράτη μέλη ανέλαβαν να συνοδεύουν, σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, την κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο με ένα ή περισσότερα έγγραφα στα οποία επεξηγείται η σχέση ανάμεσα στα συστατικά στοιχεία μιας οδηγίας και στα αντίστοιχα μέρη των νομικών πράξεων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο. Όσον αφορά την παρούσα οδηγία, ο νομοθέτης θεωρεί ότι η διαβίβαση τέτοιων εγγράφων είναι δικαιολογημένη.
- (26) Για να προσαρμόζονται τα κριτήρια επιλογής και οι πληροφορίες που πρέπει να περιέχουν οι περιβαλλοντικές εκθέσεις στις τελευταίες εξελίξεις στην τεχνολογία και τις σχετικές πρακτικές, η αρμοδιότητα έκδοσης πράξεων, σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή σε ό,τι αφορά τα παραρτήματα II.A, III και IV της οδηγίας 2011/92/ΕΕ. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διεξάγει η Επιτροπή τις κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες, ακόμα και σε επίπεδο εμπειρογνομόνων.

²⁰ EE L 197 της 21.7.2001, σ. 30.

²¹ EE L 20 της 26.1.2010, σ. 7.

²² EE L 327 της 22.12.2000, σ. 1.

²³ EE L 334 της 17.12.2010, σ. 17.

²⁴ EE L 206 της 22.7.1992, σ. 7.

- (27) Η Επιτροπή πρέπει, κατά την προετοιμασία και την έκδοση πράξεων κατ'εξουσιοδότηση, να διασφαλίζει την ταυτόχρονη, έγκαιρη και κατάλληλη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
- (28) Επειδή ο στόχος της παρούσας οδηγίας, ήτοι να εξασφαλισθεί υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας, με την καθιέρωση ελάχιστων απαιτήσεων για την εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων, δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και, λόγω του πεδίου εφαρμογής της, της σοβαρότητας και της διασυννοριακής φύσης των περιβαλλοντικών προβλημάτων που πρέπει να αντιμετωπισθούν, είναι δυνατόν συνεπώς να επιτευχθεί με καλύτερο τρόπο σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να εγκρίνει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που καθορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (29) Συνεπώς, η οδηγία 2011/92/ΕΕ πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 2011/92/ΕΕ τροποποιείται ως εξής:

- (1) Το άρθρο 1 τροποποιείται ως εξής:

α) Στην παράγραφο 2 στοιχείο α), η πρώτη περίπτωση αντικαθίσταται από την ακόλουθη:

«— η εκτέλεση εργασιών κατασκευής ή κατεδάφισης, ή άλλων εγκαταστάσεων ή τεχνικών κατασκευών,».

β) Στην παράγραφο 2, προστίθεται ο ακόλουθος ορισμός:

«ζ) «εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων»: νοείται η διαδικασία εκπόνησης περιβαλλοντικής έκθεσης, διενέργειας διαβουλεύσεων (και με το ενδιαφερόμενο κοινό και τις περιβαλλοντικές αρχές), εκτίμησης από τις αρμόδιες αρχές, με βάση την περιβαλλοντική έκθεση και τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων στο πλαίσιο της διαδικασίας χορήγησης άδειας, καθώς και παροχής πληροφοριών για τη λήψη απόφασης σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10.»

γ) οι παράγραφοι 3 και 4 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν, κατά περίπτωση εάν αυτό προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, να μην εφαρμόζουν την παρούσα οδηγία για έργα που εξυπηρετούν αποκλειστικά σκοπούς εθνικής άμυνας ή έκτακτων περιπτώσεων πολιτικής προστασίας, εφόσον κρίνουν ότι η εφαρμογή της οδηγίας θα έχει αρνητικές επιπτώσεις στους σκοπούς αυτούς.»

4. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται για έργα που εγκρίνονται λεπτομερώς με ειδική εθνική νομοθετική πράξη, με την προϋπόθεση ότι οι επιδιωκόμενοι στόχοι της

παρούσας οδηγίας, συμπεριλαμβανομένης της παροχής πληροφοριών, επιτυγχάνονται με νομοθετική διαδικασία. Κάθε δύο έτη από την ημερομηνία που καθορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 της οδηγίας XXX [Παρακαλείται η Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης να εισάγει τον αριθμό της παρούσας οδηγίας], τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τυχόν εφαρμογή της παρούσας διάταξης.»

- (2) Στο άρθρο 2, η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από την ακόλουθη:

«3. Έργα, για τα οποία προκύπτει ταυτόχρονα υποχρέωση διενέργειας εκτιμήσεων των επιπτώσεων τους στο περιβάλλον από την παρούσα οδηγία και άλλο ενωσιακό νομοθέτημα, υποβάλλονται σε συντονισμένες ή κοινές διαδικασίες για την εκπλήρωση των απαιτήσεων της σχετικής ενωσιακής νομοθεσίας.

Κατά τη συντονισμένη διαδικασία, η αρμόδια αρχή συντονίζει τις διάφορες μεμονωμένες εκτιμήσεις που απαιτούνται βάσει της σχετικής ενωσιακής νομοθεσίας και εκδίδονται από πολλές αρχές, με την επιφύλαξη τυχόν αντιθέτων διατάξεων άλλων σχετικών ενωσιακών νομοθετημάτων.

Κατά την κοινή διαδικασία, η αρμόδια αρχή εκδίδει μία εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων, στην οποία ενσωματώνει τις εκτιμήσεις μιας ή περισσότερων αρχών, με την επιφύλαξη τυχόν αντιθέτων διατάξεων άλλων σχετικών ενωσιακών νομοθετημάτων.

Τα κράτη μέλη ορίζουν μία αρχή, η οποία είναι αρμόδια να διευκολύνει τη διαδικασία χορήγησης άδειας για κάθε έργο.»

- (3) Το άρθρο 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο:

«Άρθρο 3

Στην εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων εντοπίζονται, περιγράφονται και αξιολογούνται δεόντως, με βάση κάθε μεμονωμένη περίπτωση και σύμφωνα με τα άρθρα 4 έως 11, οι άμεσες και έμμεσες σημαντικές επιπτώσεις ενός έργου:

α) στον πληθυσμό, την ανθρώπινη υγεία και τη βιοποικιλότητα, και ιδίως τα προστατευόμενα είδη και ενδιαιτήματα με βάση την οδηγία 92/43/ΕΟΚ(*) του Συμβουλίου και την οδηγία 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου(**).

β) στο έδαφος, τα ύδατα, τον αέρα και την κλιματική αλλαγή.

γ) στα υλικά αγαθά, την πολιτιστική κληρονομιά και το φυσικό τοπίο.

δ) στην αλληλεπίδραση μεταξύ των παραγόντων που αναφέρονται στα στοιχεία α), β) και γ).

ε) στην έκθεση, την ευαισθησία και την ανθεκτικότητα των παραγόντων που αναφέρονται στα στοιχεία α), β) και γ), σε κινδύνους φυσικών και ανθρωπογενών καταστροφών.»

(*) ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σ. 7.

(**) ΕΕ L 20 της 26.1.2010, σ. 7.»

(4) Το άρθρο 4 τροποποιείται ως εξής:

α) οι παράγραφοι 3 και 4 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Για έργα αναφερόμενα στο παράρτημα II, ο κύριος έργου παρέχει πληροφορίες σχετικές με τα χαρακτηριστικά του έργου, τον δυνητικό αντίκτυπό του στο περιβάλλον και τα μέτρα που προτείνει προκειμένου να αποφευχθούν ή να μειωθούν σημαντικές επιπτώσεις. Λεπτομερής κατάλογος των πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται καθορίζεται στο παράρτημα II.A.

4. Όταν διενεργείται εξέταση κατά περίπτωση ή καθορίζονται όρια ή κριτήρια για τους σκοπούς της παραγράφου 2, η αρμόδια αρχή λαμβάνει υπόψη τα κριτήρια επιλογής που συνδέονται με τα χαρακτηριστικά και την χωροθέτηση του έργου και τον δυνητικό αντίκτυπό του στο περιβάλλον. Λεπτομερής κατάλογος των κριτηρίων επιλογής που πρέπει να χρησιμοποιούνται καθορίζεται στο παράρτημα III.»

β) Προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι 5 και 6:

«5. Η αρμόδια αρχή λαμβάνει απόφαση σύμφωνα με την παράγραφο 2, με βάση τις πληροφορίες που παρείχε ο κύριος έργου και συνεκτιμώντας, κατά περίπτωση, τα αποτελέσματα μελετών, προκαταρκτικών ελέγχων ή εκτιμήσεων των επιπτώσεων στο περιβάλλον με βάση άλλο ενωσιακό νομοθέτημα. Η απόφαση κατά την παράγραφο 2:

α) αναφέρει με ποιο τρόπο ελήφθησαν υπόψη τα κριτήρια του παραρτήματος III·

β) περιέχει αιτιολόγηση της απαίτησης διενέργειας ή μη εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων κατά τα άρθρα 5 έως 10·

γ) περιγράφει τα μέτρα που προβλέπονται προκειμένου να αποφευχθούν, να προληφθούν και να μειωθούν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, όταν αποφασίζεται ότι δεν χρειάζεται η διενέργεια εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων κατά τα άρθρα 5 έως 10·

δ) διατίθεται στο κοινό.

6. Η αρμόδια αρχή λαμβάνει απόφαση σύμφωνα με την παράγραφο 2 εντός τριών μηνών από την υποβολή αίτησης από τον κύριο έργου για τη χορήγηση αδείας και με την προϋπόθεση ότι έχουν υποβληθεί όλες οι απαραίτητες πληροφορίες. Ανάλογα με τη φύση, την πολυπλοκότητα, τη χωροθέτηση και το μέγεθος του προτεινόμενου έργου, η αρμόδια αρχή μπορεί να παρατείνει την εν λόγω προθεσμία κατά τρεις περαιτέρω μήνες· στην περίπτωση αυτή, η αρμόδια αρχή ενημερώνει τον κύριο έργου για τους λόγους παράτασης της προθεσμίας και για την αναμενόμενη ημερομηνία έκδοσης της απόφασής της.

Εάν το έργο υποβληθεί σε εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10, η απόφαση κατά την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου περιέχει τις πληροφορίες που καθορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2.»

(5) Στο άρθρο 5 οι παράγραφοι 1, 2 και 3 αντικαθίστανται από τις ακόλουθες:

«1. Όταν πρέπει να διενεργηθεί εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10, ο κύριος έργου εκπονεί περιβαλλοντική έκθεση. Η περιβαλλοντική έκθεση βασίζεται στον προσδιορισμό κατά την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου και περιέχει τις πληροφορίες που ευλόγως ενδέχεται να απαιτούνται για τεκμηριωμένες αποφάσεις σχετικά με τον περιβαλλοντικό αντίκτυπο του προτεινόμενου έργου, λαμβανομένων υπόψη των γνώσεων και των μεθόδων εκτίμησης που υπάρχουν, των χαρακτηριστικών, της τεχνικής επάρκειας και της χωροθέτησης του έργου, των χαρακτηριστικών των δυνητικών επιπτώσεων, των εναλλακτικών λύσεων του έργου, καθώς και της έκτασης στην οποία είναι δυνατή η καταλληλότερη εκτίμηση ορισμένων θεμάτων (και της αξιολόγησης των εναλλακτικών λύσεων) σε διάφορα επίπεδα, συμπεριλαμβανομένου του επιπέδου μελέτης, ή με βάση άλλες απαιτήσεις εκτίμησης. Λεπτομερής κατάλογος των πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται στην περιβαλλοντική έκθεση καθορίζεται στο παράρτημα IV.»

2. Η αρμόδια αρχή, αφού συμβουλευθεί τις αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 και τον κύριο έργου, προσδιορίζει το πεδίο εφαρμογής και το επίπεδο ακρίβειας των πληροφοριών που πρέπει να συμπεριλάβει ο κύριος έργου στην περιβαλλοντική έκθεση, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου. Προσδιορίζει ιδίως:

- α) τις απαιτούμενες αποφάσεις και γνωμοδοτήσεις,
- β) τις αρχές και τους πολίτες τους οποίους ενδέχεται να αφορά το έργο,
- γ) τα επιμέρους στάδια της διαδικασίας και τη διάρκειά τους,
- δ) εύλογες εναλλακτικές λύσεις στο προτεινόμενο έργο και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους,
- ε) τα περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά που αναφέρονται στο άρθρο 3 τα οποία ενδέχεται να θιγούν ιδιαίτερα,
- στ) τις πληροφορίες που πρέπει να παρασχεθούν για τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά ενός συγκεκριμένου έργου ή τύπου έργου,
- ζ) τις διαθέσιμες πληροφορίες και γνώσεις που προέκυψαν από άλλα επίπεδα λήψης αποφάσεων ή βάσει άλλου ενωσιακού νομοθετήματος και τις μεθόδους εκτίμησης που πρέπει να χρησιμοποιηθούν.

Η αρμόδια αρχή μπορεί επίσης να ζητήσει τη συνδρομή διαπιστευμένων και τεχνικά αρμόδιων εμπειρογνομόνων, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου. Κατόπιν, ζητεί επιπλέον πληροφορίες από τον κύριο έργου μόνον εφόσον η υποβολή τους δικαιολογείται από νέες συνθήκες δεόντως διευκρινιζόμενες από την αρμόδια αρχή.

3. Για να εξασφαλισθεί πληρότητα και επαρκής ποιότητα των περιβαλλοντικών εκθέσεων κατά το άρθρο 5 παράγραφος 1:

α) ο κύριος έργου εξασφαλίζει ότι η περιβαλλοντική έκθεση συντάσσεται από διαπιστευμένους και τεχνικά αρμόδιους εμπειρογνώμονες ή

β) η αρμόδια αρχή εξασφαλίζει ότι η περιβαλλοντική έκθεση ελέγχεται από διαπιστευμένους και τεχνικά αρμόδιους εμπειρογνώμονες ή/και επιτροπές εθνικών εμπειρογνομένων.

Εφόσον διαπιστευμένοι και τεχνικά αρμόδιοι εμπειρογνώμονες επικουρήσουν την αρμόδια αρχή στον προσδιορισμό που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 2, ο κύριος έργου δεν καλεί τους ίδιους εμπειρογνώμονες να εκπονήσουν την περιβαλλοντική έκθεση.

Οι λεπτομερείς ρυθμίσεις προσφυγής σε διαπιστευμένους και τεχνικά αρμόδιους εμπειρογνώμονες και επιλογής τους (παραδείγματος χάρη απαιτούμενα προσόντα, ανάθεση αξιολόγησης, αδειοδότηση και απόρριψη) προσδιορίζονται από τα κράτη μέλη.»

(6) Το άρθρο 6 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 6 αντικαθίσταται από την ακόλουθη:

«6. Προβλέπονται εύλογα χρονοδιαγράμματα για τα διάφορα στάδια, επαρκούς διάρκειας:

α) για την ενημέρωση των αρχών κατά το άρθρο 6 παράγραφος 1 και του κοινού και

β) για τις αρχές κατά το άρθρο 6 παράγραφος 1 και το ενδιαφερόμενο κοινό ώστε να προετοιμασθούν και να συμμετάσχουν αποτελεσματικά στη λήψη περιβαλλοντικής απόφασης σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.»

β) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 7:

«7. Τα χρονοδιαγράμματα διαβούλευσης με το κοινό για την περιβαλλοντική έκθεση που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 είναι ελάχιστης διάρκειας 30 ημερών ή μέγιστης διάρκειας 60 ημερών. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, εφόσον το απαιτεί η φύση, η πολυπλοκότητα, η χωροθέτηση και το μέγεθος του προτεινόμενου έργου, η αρμόδια αρχή μπορεί να παρατείνει το εν λόγω χρονοδιάγραμμα κατά επιπλέον 30 ημέρες· στην περίπτωση αυτή, η αρμόδια αρχή ενημερώνει τον κύριο έργου για τους λόγους παράτασης.»

(7) Στο άρθρο 7, η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από την ακόλουθη:

«5. Οι λεπτομερείς ρυθμίσεις για την εφαρμογή των παραγράφων 1 έως 4 του παρόντος άρθρου, καθώς και τα χρονοδιαγράμματα για τις διαβουλεύσεις, καθορίζονται από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, με βάση τις ρυθμίσεις και τα χρονοδιαγράμματα κατά το άρθρο 6 παράγραφοι 5 και 6, και διαμορφώνονται κατά τρόπο ώστε το ενδιαφερόμενο κοινό στην επικράτεια του οικείου κράτους μέλους να

είναι σε θέση να συμμετάσχει αποτελεσματικά στις διαδικασίες λήψης περιβαλλοντικών αποφάσεων κατά το άρθρο 2 παράγραφος 2 για το έργο.»

(8) Το άρθρο 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο:

«Άρθρο 8

1. Τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων και οι πληροφορίες που συλλέγονται βάσει των άρθρων 5, 6 και 7 λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της διαδικασίας χορήγησης άδειας. Προς το σκοπό αυτό, η απόφαση χορήγησης άδειας περιέχει τα ακόλουθα:

α) την περιβαλλοντική εκτίμηση της αρμόδιας αρχής κατά το άρθρο 3 και τους περιβαλλοντικούς όρους που τίθενται στην απόφαση, καθώς και περιγραφή των κύριων μέτρων για να αποφευχθούν, να μειωθούν και, ει δυνατόν, να αντισταθμισθούν σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις·

β) τους κύριους λόγους επιλογής του έργου όπως εγκρίθηκε, με βάση άλλες εναλλακτικές λύσεις που εξετάστηκαν, καθώς και την πιθανή εξέλιξη της υπάρχουσας κατάστασης του περιβάλλοντος σε περίπτωση που δεν υλοποιηθεί το έργο (βασικό σενάριο)·

γ) σύνοψη των σχολίων που εστάλησαν σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 7·

δ) δήλωση στην οποία συνοψίζεται ο τρόπος με τον οποίο ενσωματώθηκαν στη χορήγηση αδειάς περιβαλλοντικά ζητήματα και ο τρόπος με τον οποίο ενσωματώθηκαν ή αντιμετωπίστηκαν τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων και των πληροφοριών που συνελέγησαν σύμφωνα με τα άρθρα 5, 6 και 7.

Για έργα που μπορούν να προκαλέσουν σημαντικές διασυννοριακές αρνητικές επιπτώσεις, η αρμόδια αρχή πληροφορεί εάν δεν έλαβε υπόψη της τα σχόλια που παρέλαβε από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη κατά τις διαβουλεύσεις που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 7.

2. Εάν από τις διαβουλεύσεις και τις πληροφορίες που συνελέγησαν σύμφωνα με τα άρθρα 5, 6 και 7 συνάγεται το συμπέρασμα ότι ένα έργο θα προκαλέσει σημαντικές αρνητικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, η αρμόδια αρχή, όσο το δυνατόν πιο έγκαιρα και σε στενή συνεργασία με τις αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 και με τον κύριο έργο, εξετάζει εάν πρέπει να αναθεωρηθεί η περιβαλλοντική έκθεση που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 και να τροποποιηθεί το έργο ώστε να αποφευχθούν ή να μειωθούν οι εν λόγω αρνητικές επιπτώσεις, και εάν χρειάζονται πρόσθετα μέτρα μετριασμού ή αντιστάθμισής τους.

Εάν η αρμόδια αρχή αποφασίσει να χορηγήσει την άδεια, εξασφαλίζει ότι η χορήγηση αδειάς περιέχει μέτρα παρακολούθησης των σημαντικών αρνητικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων, ώστε να αξιολογηθεί η υλοποίηση και η αναμενόμενη αποτελεσματικότητα των μέτρων μετριασμού ή αντιστάθμισής τους, και να εντοπισθούν τυχόν απρόβλεπτες δυσμενείς επιπτώσεις.

Το είδος των υπό παρακολούθηση παραμέτρων και η διάρκεια παρακολούθησης ανταποκρίνονται στη φύση, τη χωροθέτηση και το μέγεθος του προτεινόμενου έργου και στη σοβαρότητα των περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Επιτρέπεται η χρήση υφιστάμενων ρυθμίσεων παρακολούθησης που απορρέουν από άλλο ενωσιακό νομοθέτημα, κατά περίπτωση.

3. Όταν η αρμόδια αρχή παραλάβει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες που συνελέγησαν σύμφωνα με τα άρθρα 5, 6 και 7, καθώς και, κατά περίπτωση, τις ειδικές εκτιμήσεις που απαιτούνται με βάση άλλο νομοθέτημα της Ένωσης, και ολοκληρωθούν οι διαβουλεύσεις που αναφέρονται στα άρθρα 6 και 7, η αρμόδια αρχή οριστικοποιεί την εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων του έργου εντός τριών μηνών.

Ανάλογα με τη φύση, την πολυπλοκότητα, τη χωροθέτηση και το μέγεθος του προτεινόμενου έργου, η αρμόδια αρχή μπορεί να παρατείνει την εν λόγω προθεσμία κατά τρεις περαιτέρω μήνες· στην περίπτωση αυτή, η αρμόδια αρχή ενημερώνει τον κύριο έργου για τους λόγους παράτασης της προθεσμίας και για την αναμενόμενη ημερομηνία έκδοσης της απόφασής της.

4. Πριν λάβει απόφαση για τη χορήγηση ή την απόρριψη αδείας, η αρμόδια αρχή ελέγχει εάν οι πληροφορίες που περιέχει η περιβαλλοντική έκθεση κατά το άρθρο 5 παράγραφος 1 είναι επικαιροποιημένες, ιδίως εκείνες που αφορούν τα προτεινόμενα μέτρα πρόληψης, μείωσης και, ει δυνατόν, αντιστάθμισης τυχόν σημαντικών αρνητικών επιπτώσεων.»

(9) Το άρθρο 9 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από την ακόλουθη:

«1. Εφόσον έχει ληφθεί απόφαση για τη χορήγηση ή απόρριψη αδείας, η αρμόδια αρχή ή αρχές ενημερώνουν σχετικά το κοινό και τις αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1, σύμφωνα με τις ενδεδειγμένες διαδικασίες, και θέτουν στη διάθεση του κοινού τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) το περιεχόμενο της απόφασης και τους όρους που ενδεχομένως τη συνοδεύουν·

β) ότι εξέτασε την περιβαλλοντική έκθεση και τους προβληματισμούς και τις γνώμες που εξέφρασε το ενδιαφερόμενο κοινό, τους κύριους λόγους και ζητήματα στα οποία βασίστηκε η απόφαση, καθώς και πληροφορίες για τη διαδικασία συμμετοχής του κοινού·

γ) περιγραφή των κυρίων μέτρων για την αποτροπή, τη μείωση και, ει δυνατόν, την αντιστάθμιση των σημαντικών δυσμενών επιπτώσεων·

δ) περιγραφή, εφόσον χρειάζεται, των μέτρων παρακολούθησης που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 2.»

β) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 3:

«3. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να αποφασίσουν να θέσουν στη διάθεση του κοινού τις πληροφορίες της παραγράφου 1, όταν η αρμόδια αρχή οριστικοποιήσει την εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων του έργου.»

(10) Στο άρθρο 12, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από την ακόλουθη:

«2. Συγκεκριμένα, κάθε έξι έτη από την ημερομηνία που καθορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 της οδηγίας XXX [Παρακαλείται η Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης να εισάγει τον αριθμό της παρούσας οδηγίας], τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για:

- α) τον αριθμό έργων αναφερόμενων στα παραρτήματα I και II που υποβλήθηκαν σε εκτίμηση σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10·
- β) την κατανομή των εκτιμήσεων ανάλογα με τις κατηγορίες των έργων που καθορίζονται στα παραρτήματα I και II·
- γ) την κατανομή των εκτιμήσεων ανά τύπο κυρίου έργου·
- δ) τον αριθμό έργων αναφερόμενων στο παράρτημα II που υποβλήθηκαν σε προσδιορισμό σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2·
- ε) τη μέση διάρκεια της διαδικασίας εκτίμησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων·
- στ) το μέσο κόστος των εκτιμήσεων των περιβαλλοντικών επιπτώσεων.»

(11) Προστίθενται τα ακόλουθα άρθρα 12α και 12β:

«Άρθρο 12α

Η Επιτροπή έχει την αρμοδιότητα να εκδίδει πράξεις κατ'εξουσιοδότηση, σύμφωνα με το άρθρο 12β, για τα κριτήρια επιλογής που αναφέρονται στο παράρτημα III και τις πληροφορίες που αναφέρονται στα παραρτήματα II.A και IV, με σκοπό την προσαρμογή τους στην επιστημονική και την τεχνική πρόοδο.

Άρθρο 12β

1. Η αρμοδιότητα έκδοσης κατ'εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.
2. Η αρμοδιότητα που προβλέπεται στο άρθρο 12α ανατίθεται στην Επιτροπή επ'αόριστον από την [παρακαλείται η Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης να εισάγει την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας].
3. Η κατά το άρθρο 12α εξουσιοδότηση είναι ανακλητή ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης τερματίζει την ανάθεση της αρμοδιότητας που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των κατ'εξουσιοδότηση πράξεων που ήδη ισχύουν.
4. Η Επιτροπή, μόλις εκδώσει κατ'εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
5. Πράξη κατ'εξουσιοδότηση που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 12α αρχίζει να ισχύει μόνο εάν εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της εν λόγω πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο δεν εγείρουν αντίρρηση ούτε το

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ούτε το Συμβούλιο ή εάν, πριν από τη λήξη της προθεσμίας αυτής, τόσο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όσο και το Συμβούλιο ενημερώσουν την Επιτροπή ότι δεν προτίθενται να εγείρουν αντίρρηση. Το εν λόγω χρονικό διάστημα παρατείνεται κατά δύο μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.»

- (12) Τα παραρτήματα της οδηγίας 2011/92/ΕΕ τροποποιούνται όπως προβλέπεται στο παράρτημα της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο την **[ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ]**. Κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων, καθώς και επεξηγηματικό έγγραφο της σύνδεσης των διατάξεών τους με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Έργα, για τα οποία η αίτηση χορήγησης αδείας υποβλήθηκε πριν την ημερομηνία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 2 και η εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεών τους δεν έχει ολοκληρωθεί πριν την εν λόγω ημερομηνία, υπόκεινται στις υποχρεώσεις που αναφέρονται στα άρθρα 3 έως 11 της οδηγίας 2011/92/ΕΕ, όπως τροποποιείται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 5

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται σε όλα τα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

- (1) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο παράρτημα Π.Α:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Π.Α – ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΕΣ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 4 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 3

1. Περιγραφή του έργου όπου περιλαμβάνεται ειδικότερα:

α) περιγραφή των φυσικών χαρακτηριστικών του όλου έργου, καθώς και, εφόσον χρειάζεται, του υπεδάφους του κατά τα στάδια κατασκευής και λειτουργίας·

β) περιγραφή της χωροθέτησης του έργου, με ιδιαίτερη έμφαση στην περιβαλλοντική ευαισθησία των γεωγραφικών περιοχών που ενδέχεται να θιγούν.

2. Περιγραφή των περιβαλλοντικών πτυχών που ενδέχεται να θιγούν σοβαρά από το προτεινόμενο έργο.

3. Περιγραφή των πιθανών σημαντικών επιπτώσεων που το προτεινόμενο έργο ενδέχεται να προκαλέσει στο περιβάλλον από:

α) τα αναμενόμενα κατάλοιπα και εκπομπές και την παραγωγή αποβλήτων·

β) τη χρήση φυσικών πόρων, και ιδίως εδάφους, γης, υδάτων και βιοποικιλότητας, καθώς και τις υδρομορφολογικές αλλαγές.

4. Περιγραφή των μέτρων που προτείνονται για την αποτροπή, την πρόληψη ή τη μείωση τυχόν σημαντικών δυσμενών επιπτώσεων του έργου στο περιβάλλον.»

- (2) Τα παραρτήματα III και IV αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III – ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 4 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 4

1. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ

Τα χαρακτηριστικά των έργων πρέπει να εξετάζονται, ιδίως, ως προς τα εξής:

α) το μέγεθος του έργου, καθώς και του υπεδάφους του, κατά περίπτωση·

β) τη σύρρευση με άλλα έργα και δραστηριότητες·

γ) τη χρήση φυσικών πόρων, και ιδίως εδάφους, γης, υδάτων και βιοποικιλότητας, καθώς και τις υδρομορφολογικές αλλαγές.

δ) την παραγωγή αποβλήτων·

ε) τη ρύπανση και τις οχλήσεις·

στ) τους κινδύνους φυσικών και ανθρωπογενών καταστροφών και τους κινδύνους ατυχημάτων, ιδίως από υδρομορφολογικές αλλαγές, ουσίες ή από χρησιμοποιούμενες τεχνολογίες ή ζωντανούς οργανισμούς, σε ιδιαίτερες συνθήκες

επιφανείας ή υπεδάφους ή την εναλλακτική χρήση, και την πιθανότητα ατυχημάτων ή καταστροφών και την ευαισθησία του έργου σε αυτούς τους κινδύνους·

ζ) τον αντίκτυπο του έργου στην κλιματική αλλαγή (όσον αφορά τις εκπομπές θερμοκηπιακών αερίων, καθώς και από τη χρήση γης, την αλλαγή χρήσης γης και τη δασοκομία), τη συμβολή του έργου σε βελτιωμένη ανθεκτικότητα, και τον αντίκτυπο της κλιματικής αλλαγής στο έργο (π.χ. εάν το έργο συνάδει με την κλιματική αλλαγή)·

η) τον αντίκτυπο του έργου στο περιβάλλον, και ιδίως στη χρήση γης (αύξηση δομημένων περιοχών μακροχρόνια – κατάληψη εδαφών), το έδαφος (οργανική ύλη, διάβρωση, στεγανοποίηση, σφράγιση), τα ύδατα (ποσότητα και ποιότητα), τον αέρα και τη βιοποικιλότητα (πληθυσμιακή ποσότητα και ποιότητα και υποβάθμιση και κατακερματισμός οικοσυστημάτων)·

θ) τους κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία (π.χ. λόγω μόλυνσης των υδάτων ή ατμοσφαιρικής ρύπανσης)·

ι) τον αντίκτυπο του έργου στην πολιτιστική κληρονομιά και το φυσικό τοπίο.

2. ΧΩΡΟΘΕΤΗΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ

Εξετάζεται η περιβαλλοντική ευαισθησία των γεωγραφικών περιοχών που ενδέχεται να θιγούν από τα έργα, ιδίως ως προς:

α) την υπάρχουσα και τη μελετώμενη χρήση γης, συμπεριλαμβανομένης της κατάληψης και του κατακερματισμού εδαφών·

β) τον αντίστοιχο πλούτο, διαθεσιμότητα, ποιότητα και αναγεννητική ικανότητα των φυσικών πόρων της περιοχής (συμπεριλαμβανομένων του εδάφους, της γης, των υδάτων και της βιοποικιλότητας)·

γ) την ικανότητα απορρόφησης του φυσικού περιβάλλοντος, με ιδιαίτερη έμφαση στις ακόλουθες περιοχές:

i) υγροτόπους, παραποτάμιες περιοχές, εκβολές ποταμών·

ii) παράκτιες περιοχές·

iii) ορεινές και δασικές περιοχές·

iv) προστατευόμενες φυσικές περιοχές και φυσικά πάρκα, μόνιμοι βοσκότοποι, γεωργικές περιοχές υψηλής φυσικής αξίας·

v) διατηρητέες ή προστατευόμενες περιοχές βάσει της νομοθεσίας των κρατών μελών· περιοχές Natura 2000 που έχουν καθορίσει τα κράτη μέλη βάσει των οδηγιών 2009/147/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου· προστατευόμενες περιοχές βάσει διεθνών συμβάσεων·

vi) περιοχές στις οποίες έχει ήδη αποτύχει η τήρηση των προτύπων περιβαλλοντικής ποιότητας που καθορίζονται από την ενωσιακή νομοθεσία και σχετίζονται με το έργο, ή είναι πιθανό να υπάρξει αποτυχία·

vii) πυκνοκατοικημένες περιοχές·

viii) τοπία και τοποθεσίες ιστορικής, πολιτιστικής ή αρχαιολογικής σημασίας.

3. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Οι ενδεχόμενες σημαντικές επιπτώσεις έργων πρέπει να εξετάζονται σε συνάρτηση με τα κριτήρια που καθορίζονται στα σημεία 1 και 2 ανωτέρω, ιδίως ως προς:

α) το μέγεθος και την έκταση των επιπτώσεων στο χώρο (γεωγραφική περιοχή και μέγεθος του πληθυσμού που ενδέχεται να θιγούν)·

β) τη φύση των επιπτώσεων·

γ) το διασυνοριακό χαρακτήρα των επιπτώσεων·

δ) την ένταση και την πολυπλοκότητα των επιπτώσεων·

ε) την πιθανότητα των επιπτώσεων·

στ) τη διάρκεια, τη συχνότητα και την αναστρεψιμότητα των επιπτώσεων·

ζ) την ταχύτητα εκδήλωσης των επιπτώσεων·

η) τη σώρευση των επιπτώσεων με τις επιπτώσεις άλλων έργων (ιδίως υπαρχόντων ή/και εγκεκριμένων) του ιδίου κυρίου έργου ή άλλων κυρίων έργου·

θ) τις πτυχές περιβάλλοντος που ενδέχεται να επηρεαστούν σημαντικά·

ι) τις πληροφορίες και τα πορίσματα σχετικά με περιβαλλοντικές επιπτώσεις που προέκυψαν από εκτιμήσεις με βάση άλλο ενωσιακό νομοθέτημα·

ια) τη δυνατότητα αποτελεσματικής μείωσης των επιπτώσεων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV – ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΕΣ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 5 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1

1. Περιγραφή του έργου όπου περιλαμβάνεται ειδικότερα:

α) περιγραφή των φυσικών χαρακτηριστικών του όλου έργου, καθώς και, εφόσον χρειάζεται, του υπεδάφους του, και οι απαιτήσεις για τη χρήση υδάτων και γης κατά τα στάδια κατασκευής και λειτουργίας του·

β) περιγραφή των κυριότερων χαρακτηριστικών των μεθόδων κατασκευής, όπως φύση και ποσότητα των χρησιμοποιούμενων υλικών, ενέργειας και φυσικών πόρων (συμπεριλαμβανομένων των υδάτων, της γης, του εδάφους και της βιοποικιλότητας)·

γ) εκτίμηση, ανά τύπο και ποσότητα, καταλοίπων και εκπομπών (ρύπανση του νερού, του ατμοσφαιρικού αέρα, του εδάφους και του υπεδάφους, θόρυβος, δονήσεις, φως, θερμότητα, ακτινοβολία κ.λπ.) που αναμένεται να προκύψουν από τη λειτουργία του προτεινόμενου έργου.

2. Περιγραφή πτυχών τεχνικής φύσεως, χωροθέτησης ή άλλων (π.χ. ως προς τη μελέτη του έργου, την τεχνική αρτιότητά του, το μέγεθος και την κλίμακά του) των εναλλακτικών λύσεων που εξετάστηκαν, συμπεριλαμβανομένης της λύσης που κρίθηκε ως η λύση με τις λιγότερες περιβαλλοντικές επιπτώσεις, και επισήμανση των κυρίων λόγων για την επιλογή που έγινε, λαμβανομένων υπόψη των περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

3. Περιγραφή των σχετικών πτυχών της τρέχουσας κατάστασης του περιβάλλοντος και της πιθανής εξέλιξής της εάν δεν υλοποιηθεί το έργο (βασικό σενάριο). Η εν λόγω περιγραφή πρέπει να καλύπτει τυχόν υπάρχοντα περιβαλλοντικά προβλήματα σχετιζόμενα με το έργο, συμπεριλαμβανομένων ιδίως όσων αφορούν περιοχές ιδιαίτερης περιβαλλοντικής σημασίας και τη χρήση φυσικών πόρων.

4. Περιγραφή πτυχών του περιβάλλοντος που είναι πιθανόν να θιγούν αισθητά από το προτεινόμενο έργο, μεταξύ των οποίων ιδίως ο πληθυσμός, η ανθρώπινη υγεία, η χλωρίδα και η πανίδα, η βιοποικιλότητα και οι υπηρεσίες οικοσυστήματος που παρέχονται από αυτήν, η γη (κατάληψη εδαφών), το έδαφος (οργανική ύλη, διάβρωση, στεγανοποίηση και σφράγιση), τα ύδατα (ποσότητα και ποιότητα), ο αέρας, οι κλιματικοί παράγοντες, η κλιματική αλλαγή (εκπομπές θερμοκηπιακών αερίων, και από τη χρήση γης, την αλλαγή χρήσης γης και τη δασοκομία, δυνατότητες μετριασμού, επιπτώσεις της προσαρμογής, εφόσον στο έργο λαμβάνονται υπόψη κίνδυνοι σχετιζόμενοι με την κλιματική αλλαγή), τα υλικά περιουσιακά στοιχεία, η πολιτιστική κληρονομιά, συμπεριλαμβανομένης της αρχιτεκτονικής και της αρχαιολογικής κληρονομιάς, το φυσικό τοπίο· η εν λόγω περιγραφή πρέπει να περιλαμβάνει την αλληλεπίδραση των παραγόντων αυτών, καθώς και την έκθεση, την ευαισθησία και την ανθεκτικότητα των παραγόντων αυτών στους κινδύνους φυσικών και ανθρωπογενών καταστροφών.

5. Περιγραφή των πιθανών σημαντικών επιπτώσεων που το προτεινόμενο έργο ενδέχεται να προκαλέσει στο περιβάλλον, μεταξύ άλλων, από:

α) την ίδια την ύπαρξη του έργου·

β) τη χρήση φυσικών πόρων, ιδίως της γης, του εδάφους, των υδάτων, της βιοποικιλότητας και των υπηρεσιών οικοσυστήματος που παρέχονται από αυτήν, ανάλογα κατά το δυνατόν με τη διαθεσιμότητα αυτών των πόρων στις μεταβαλλόμενες κλιματικές συνθήκες·

γ) την εκπομπή ρύπων, θορύβου, δονήσεων, φωτός, θερμότητας, ακτινοβολίας, την πρόκληση οχλήσεων και την οριστική διάθεση αποβλήτων·

δ) τους κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία, την πολιτιστική κληρονομιά ή το περιβάλλον (π.χ. λόγω ατυχημάτων ή καταστροφών)·

ε) τη σόρευση επιπτώσεων με άλλα έργα και δραστηριότητες·

στ) τις εκπομπές θερμοκηπιακών αερίων, συμπεριλαμβανομένων των εκπομπών από τη χρήση γης, την αλλαγή χρήσης γης και τη δασοκομία·

ζ) τις χρησιμοποιούμενες τεχνολογίες και υλικά·

η) τις υδρομορφολογικές αλλαγές.

Η περιγραφή των ενδεχόμενων σημαντικών επιπτώσεων πρέπει να καλύπτει τις άμεσες και τις τυχόν έμμεσες, δευτερεύουσες, σωρευτικές, διασυννοριακές, βραχυπρόθεσμες, μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες, μόνιμες και προσωρινές, θετικές και αρνητικές επιπτώσεις του έργου. Στην εν λόγω περιγραφή πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι στόχοι περιβαλλοντικής προστασίας που έχουν τεθεί σε επίπεδο ΕΕ ή κρατών μελών, οι οποίοι σχετίζονται με το έργο.

6. Η περιγραφή των μεθόδων πρόβλεψης που χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων κατά το σημείο 5, καθώς και παρουσίαση των κύριων ενεχόμενων αβεβαιοτήτων και της επιρροής τους στις εκτιμήσεις επιπτώσεων και στην επιλογή της εναλλακτικής λύσης που κρίνεται προτιμητέα.

7. Περιγραφή των μέτρων που προτείνονται για την πρόληψη, τη μείωση και, ει δυνατόν, την αντιστάθμιση τυχόν σημαντικών αρνητικών επιπτώσεων στο περιβάλλον κατά το σημείο 5 και, αναλόγως, τυχόν προτεινόμενων ρυθμίσεων παρακολούθησης, συμπεριλαμβανόμενης της ανάλυσης δυσμενών επιπτώσεων στο περιβάλλον μετά την κατασκευή του έργου. Στην εν λόγω περιγραφή πρέπει να εξηγείται η έκταση της μείωσης των σημαντικών δυσμενών επιπτώσεων ή η αντιστάθμισή τους και να καλύπτεται τόσο το στάδιο κατασκευής όσο και το στάδιο λειτουργίας του έργου.

8. Εκτίμηση των κινδύνων φυσικών και ανθρωπογενών καταστροφών και των κινδύνων ατυχημάτων στους οποίους το έργο ενδέχεται να είναι ευάλωτο και, αναλόγως, περιγραφή των μέτρων που προτείνονται για την πρόληψη των κινδύνων αυτών, καθώς και των μέτρων ετοιμότητας και αντιμετώπισης έκτακτων καταστάσεων (όπως τα μέτρα που απαιτούνται βάσει της οδηγίας 96/82/ΕΚ όπως έχει τροποποιηθεί).

9. Μη τεχνική περίληψη των πληροφοριών που διαβιβάζονται βάσει των ανωτέρω.

10. Επισήμανση τυχόν δυσκολιών (τεχνικές αστοχίες ή έλλειψη τεχνογνωσίας) που συνάντησε ο κύριος έργου στη συλλογή των απαιτούμενων πληροφοριών και των πηγών που χρησιμοποιήθηκαν για τις περιγραφές και τις εκτιμήσεις, καθώς και παρουσίαση των κύριων ενεχόμενων αβεβαιοτήτων και της επιρροής τους στις εκτιμήσεις επιπτώσεων και στην επιλογή της εναλλακτικής λύσης που κρίθηκε προτιμητέα.»